

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: E. V.

zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Bodlákem
sídlem Petrov nad Desnou 270, 788 16 Petrov nad Desnou

proti

žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 26. 5. 2025,
č. j. SpKrÚ 8493/2022-9

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (dále v textu i jako „žalobce“) se žalobou ze dne 27.6.2025 domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“), zamítnuto pro opožděnost odvolání právního předchůdce žalobkyně Ing. P. V. (dále

v textu i jako „odvolatel“), proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 23. 3. 2022, č. j. 30368/2021, jímž bylo vydáno podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“) společné povolení na stavbu „Rekonstrukce chodníků v ulici P., včetně odstavných ploch“ (dále jen „stavba“). Žalobkyně po obecném konstatování, že žalované rozhodnutí je neodůvodněné, nepřezkoumatelné a že jím byly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů, což je zásada legality, ochrany nabytých práv v dobré víře a materiální pravdy, vymezila žalobní body v části III. žaloby. Nejprve namítla, že právnímu předchůdci žalobkyně, tj. odvolateli Ing. P. V., nemohlo být předmětné rozhodnutí stavebního úřadu, kterým bylo vydáno společné povolení na uvedenou stavbu, doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky, neboť ten byl účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, neboť byl vlastníkem betonové přístupové cesty ke garáži a chodníku k rodinnému domu situovaných na pozemku par. č. X v katastrálním území Ohrazenice, přičemž tato stavba byla povolena rozhodnutím Magistrátu města Pardubic a kolaudována rozhodnutím téhož stavebního úřadu. Tato přístupová cesta a chodník byly uvedenou stavbou přímo dotčeny, když stavební činností došlo k jejich částečnému a faktickému zničení. Proto nebylo možné zmíněnému odvolateli doručit uvedené stavební povolení na výše zmíněnou stavbu veřejnou vyhláškou, ale výlučně osobně do vlastních rukou, to stejné platilo i pro formu oznámení o zahájení společného řízení posuzované stavební věci. Postupem stavebního úřadu při vydání uvedeného společného povolení na zmíněnou stavbu došlo ke zcela zásadnímu zásahu do vlastnických práv odvolatele jako účastníka řízení vedeného podle stavebního zákona. Pokud správní orgán, respektive zmíněný stavební úřad, věděl o existenci zmíněné přístupové cesty a chodníku ve vlastnictví právního předchůdce žalobkyně, tj. Ing. P. V., pak měl stavební úřad logicky a důvodně zjišťovat, komu tyto stavby (cesta i chodník) patří a pakliže *„dané stavby jsou komunikacemi, a tedy vedou odněkud někam, je tedy logické, že tvoří funkční celek s jinou nemovitostí, a tedy slouží zcela zjevnému účelu obsluhy daných nemovitostí. Nebylo tedy nic složitého, aby byl v rámci inženýringu Ing. P. V. osloven, zda není vlastníkem daných staveb. Jejich zápis do katastru nemovitostí není v daném případě podstatný tak, jakož otázka nepřevedení do vlastnictví obce. Takové skutečnosti nemohou být k tíži účastníka řízení.“* Dále žalobkyně namítla, že odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno bez nezbytného stanoviska místně příslušného dopravního inspektorátu. Žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
4. Jak již konstatoval zdejší soud ve svém předchozím rozsudku ze dne 27. 9. 2023, č. j. 52 A 14/2023-60 v bodu 4, stavebním povolením Magistrát města Pardubic ze dne 29. 6. 1999, č. j. T 97/1721/99/To, jímž byl proveden důkaz v předchozím soudním řízení, stavebníku Ing. P. a I. V. byla povolena stavba *„přestavba, přístavba a původní vestavba rodinného domu čp. Y v Pardubicích – Ohrazenicích – B.J.4+1, když součástí povolené stavby bylo také přeložení a realizace nových povrchů stávajících zpevněných ploch na veřejném pozemku parc. č. X a to chodníku z betonové dlažby 30/60, příjezdu ke garáži přes zelený pás a přístupu k brance, přičemž stavebníkům bylo kolaudačním rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 10. 11. 2000, č. j. T/97/1721/99/00/TO povoleno mimo jiné i užívání těchto zpevněných ploch*

k příjezdu na pozemku parc. č. X. Tato skutečnost mezi účastníky není sporná, tedy, že uvedené zpevněné plochy vybudované na základě uvedeného stavebního povolení nebyly umístěny ani v současné době nejsou umístěny na pozemku ve vlastnictví těchto stavebníků, přičemž tento stav existoval i v době vydání společného povolení na již výše zmíněnou stavbu „rekonstrukce chodníku v ulici P.“.

5. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl rozhodnutím ze dne 23. 3. 2021, č. j. MmP 30368/2021, o vydání společného povolení, jímž byl schválen stavební záměr „*Rekonstrukce chodníku v ul. P., vč. odstavných ploch*“, SO 101 – Chodníky a parkovací plochy na pozemcích p. č. Z (ostatní plocha), Z1 (ostatní plocha), X (ostatní plocha), W (ostatní plocha). Uvedené rozhodnutí bylo žalobkyni doručováno veřejnou vyhláškou. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal odvolatel dne 28. 12. 2021 blanketní odvolání s odůvodněním, že předmětné rozhodnutí bylo doručeno až dne 10. 12. 2021 prostřednictvím právního zástupce, který toho dne nahlédl do spisu dané stavební věci a s obsahem rozhodnutí se seznámil. Dále v odvolání bylo uvedeno, že odvolání se podává v zákonné lhůtě a že bude doplněno do 15 pracovních dnů. Odvolání doplněno nebylo. Žalovaný přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a shledal, že odvolání bylo podáno mimo stanovenou lhůtu a jako opožděné jej zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu.
6. Toto rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 21. 12. 2022, č. j. KrÚ 97754/2022, a žalobce ji napadl žalobou u zdejšího soudu, který rozsudkem ze dne 27. 9. 2023, č. j. 52 A 14/2023-60, toto předchozí rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž stěžejním důvodem pro zrušení žalovaného rozhodnutí byla skutečnost, že žalovaný pochybil, když nevyzval žalobce k odůvodnění tohoto odvolání. Jak vyplývá ze žalovaného rozhodnutí, tato vada byla poté odstraněna, když žalovaný vyzval žalobkyni k odstranění vad podání v souladu s výše zmíněným právním názorem krajského soudu obsaženém v jeho předchozím rozsudku. Jak vyplývá ze správního spisu a v podstatě i ze žalovaného rozhodnutí, žalobkyně v doplněném odvolání ze dne 8. 2. 2024 uvedla námitky, které jsou zcela totožné z žalobními námitkami obsaženými v žalobě. Dokonce jak vyplývá z porovnání textu odvolání a textu žaloby, obsah odvolání byl zkopírován i do žaloby. Stěžejní námitkou žalobkyně bylo její tvrzení o tom, že právní předchůdce žalobkyně Ing. P. V. byl vlastníkem stavby betonové přístupové cesty ke garáži a chodníku k rodinnému domu na pozemku parc. č. X katastrální území Ohrazenice, a tato přístupová cesta a chodník byly v jeho vlastnictví a zmíněnou stavbou rekonstrukce chodníku byly přímo dotčeny, když stavební činností došlo k jejich částečnému a faktickému zničení. Proto nebylo možné Ing. P. V. doručovat zmíněné stavební povolení na uvedenou stavbu „*rekonstrukce chodníku*“ veřejnou vyhláškou, ale výlučně do vlastních rukou, přičemž Ing. P. V. byl účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu. S touto námitkou a ostatně dalšími námitkami (obsahující tvrzení žalobkyně o tom, že správní orgán I. stupně, tj. stavební úřad věděl o existenci uvedené stavby, a že „*nebylo tedy nic složitého, aby v rámci inženýringu Ing. P. V. osloven, zda není vlastníkem daných staveb, a dále tvrzení žalobkyně o tom, že napadené rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno bez nezbytného stanoviska místně příslušného dopravního inspektorátu, tak s těmito námitkami, obsaženými shodným způsobem v odvolání proti zmíněnému rozhodnutí stavebního úřadu, se žalovaný věcně vypořádal, stejně tak jako s uvedenou zásadní a stěžejní námitkou žalobkyně*“) se žalovaný vypořádal v žalovaném rozhodnutí.

7. Vzhledem k tomu, že odvolací námitky se zcela shodují s námitkami, které jsou uvedeny i v žalobě, tak je nutné uvést následující skutečnosti a závěry.
8. Předně je nutné zdůraznit, že podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada a rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Uvedení konkrétních žalobních námitek tak znamená, že žalobce je povinen v žalobě uvést z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky žalovaného rozhodnutí za nezákonné (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.). Jestliže tedy žalovaný se v žalovaném rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami a uvedl k nim svou argumentaci, a to tak, aby mohl krajský soud ve správním soudnictví přezkoumat žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, tak by měla žaloba obsahovat konkrétní skutkové a právní důvody, proč žalobce považuje tyto závěry, resp. tuto argumentaci žalovaného za nesprávnou a nezákonnou. Žalobce je tak povinen uvést žalobní námitky v žalobě, soud se nemůže spokojit s odkazem na podání účastníka, které učinil ve správním řízení, například v odvolání a uvedení konkrétních žalobních námitek nelze nahradit jen zopakováním námitek uplatněných v odvolání či s pouhým odkazem na takové podání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2023, č. j. 5 A 27/2000-49 a ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74). Není totiž úkolem soudu ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž jak vyplývá z judikatury NSS, jinou vadou řízení před soudem s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod, když takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale i znamená i zásad do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudkem NSS ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 2016/2006-63). Jak je uvedeno v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu v lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat ... Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žaloby u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“. Průlomem do dispoziční zásady ovládající správní soudnictví představuje například povinnost soudu vyslovit rozsudek nicotnost přezkoumávaného rozhodnutí či povinnost soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost a z této zásady existují ještě další výjimky, které však není třeba v dané věci konkretizovat.
9. Předně ve světle výše uvedených judikатурních závěrů je k tomu třeba uvést, že žalované rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné, když v tomto rozhodnutí jsou uvedeny závěry a argumentace k výše uvedeným odvolacím námitkám, zopakovaných i v žalobě.

V tom případě z výše uvedených důvodů vzhledem k uvedené dispoziční zásadě nemohl krajský soud vytvářet za žalobce námitky, které by se opíraly o tyto závěry a argumentaci, uvedenými v žalovaném rozhodnutí, neboť v takovém případě by soud musel za žalobkyni spekulativně domýšlet další argumenty či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují a tím by „*přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“ (srov. zmíněný rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Nicméně samozřejmě krajskému soudu nebránilo nic vyjádřit se k těmto závěrům a argumentaci žalovaného, vztahujícím se k odvolacím námitkám, zopakovaných i v žalobě, když se krajský soud zaměřil především na přezkoumatelnost a srozumitelnost těchto závěrů a argumentace žalovaného, neboť kdyby vypořádání odvolacích námitek v žalovaném rozhodnutí nebylo srozumitelné a dostatečné, tak by krajský soud byl oprávněn, a dokonce povinen zrušit žalované rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost.

10. Stěžejní odvolací námitkou uplatněnou i v žalobě bylo tvrzení žalobkyně, že její právní předchůdce byl účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, a oznámení o zahájení společného řízení ve věci vydání společného povolení na zmíněnou stavbu, jakož i předmětné stavební povolení na rekonstrukci chodníku v ulici P., nebylo možné v případě právního předchůdce žalobkyně jako účastníka tohoto řízení doručovat mu prostřednictvím veřejné vyhlášky, avšak individuálně, když podle názoru žalobkyně, ten byl účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu.
11. Žalovaný k této námitce uvedl, že stavební úřad vycházel v rozhodné době při stanovení okruhu účastníků řízení z tehdy aktuálních výpisu z katastru nemovitostí, což je veřejná listina, když podle této evidence se nenachází na pozemku parc. č. X v katastrálním území Ohrazenice žádná stavba ani veřejné břemeno ve prospěch žalobkyně či jejího právního předchůdce. K tomu dále žalovaný uvedl, že „*že informace z katastru nemovitostí jsou pro stavební úřad/správní orgán I. stupně zásadní a další „prověřování“ vlastnických poměrů se neprovádí. Dále ani „inženýring“ stavby a předprojektová příprava se takovou věcí nezabývá (prověřováním fyzického vlastnictví zpevněných ploch) pokud nejsou zřetelné z katastru nemovitostí, nebo nemá předmětný pozemek ochranu v podobě věcného břemene (např. chůze a jízdy). Za správnost údajů v katastru nemovitostí zodpovídá vlastník nemovitosti (odvolatel). Není tedy na správním orgánu I. stupně dovozovat si vlastnictví všudypřítomné např. zatravnňovací dlažby před vchody do domu, či vlastnictví betonového sjezdu na sousední komunikaci.*

Dále krajský úřad uvádí ke zmíněnému stavebnímu povolení a kolaudaci předmětného domu ve vlastnictví odvolatele, že krajský úřad trvá na hodnocení přístupových a příjezdových cest v podobě pouhého zhodnocení veřejného prostranství, nikoliv jako jeho výlučného majetku, neboť tento není nikde uveden důkazem ve veřejné listině (katastru nemovitostí). Dále je zřejmé, že v podobě přístupových cest a jejich odkazu v proběhlém stavebním/či kolaudačním řízení k rodinnému domu se jedná o stavbu na cizím (městském) pozemku, a tedy zhodnocení veřejného prostranství.

Krajský úřad zde konstatuje, že je běžnou ustálenou praxí vycházet při hodnocení účastníků řízení právě výlučně z přístupu do katastru nemovitostí. Krajský úřad zde uvádí, že při absenci věcného břemene k předmětnému pozemku není možné vůbec uvažovat o tom, že by příslušný stavební úřad dotazoval všechny majitele předmětných nemovitostí, které přiléhají hranicí katastru ke stavebnímu záměru, a ptal se jich jednotlivě otázkou, zda nemají náhodou nesprávně (či nemají vůbec) zanesený údaj o domnělé stavbě či věcném břemenu ke své stavbě/pozemku v katastru nemovitostí.“ K tomu ještě žalovaný dodal, že správní orgán I. stupně si nemůže dělat

samostatné hodnocení ohledně každého sjezdu či chodníku k bráně rodinného domu, pokud není takový objekt zanesen v katastru nemovitostí nebo se na daném pozemku nenalézá potřebné věcné břemeno ke stavbě/pozemku.

12. S tímto závěrem žalovaného se krajský soud shoduje s tím, že stavební úřad samozřejmě může zohlednit i existenci stavby, která není evidována v katastru nemovitostí, avšak v takovém případě se musí jednat o zcela jasný případ například černé stavby, kterou lze nesporně považovat za nemovitost, přičemž stavební úřad není povinen provádět podrobné šetření a zkoumání každé úpravy vchodu u každého domu, či vlastnictví sjezdu na sousední komunikaci. V daném případě sice nebylo sporu o tom, že, jak tvrdila žalobkyně v žalobě a konstatoval i to zdejší soud v předchozím rozsudku ze dne 27. 9. 2023, č. j. 52 A 14/2023-60 (bod 20), že stavebníkům Ing. P. V. a žalobkyni byla povolena stavba rozhodnutím příslušného stavebního úřadu (přestavba, přístavba a půdní vestavba domu čp. Y v Pardubicích – Ohrazenicích, - B.j. 4+1), jejíž součástí bylo přeložení a realizace nových povrchů stávajících zpevněných ploch na veřejném pozemku parc. č. X, a to chodníku z betonové dlažby a příjezdu ke garáži přes zelený pás a přístupu k brance, avšak to automaticky neznamená, že by se jednalo o stavbu ve vlastnictví těchto stavebníků, kterou měl zohlednit stavební úřad v řízení, ve kterém bylo vydáno uvedené stavební povolení na rekonstrukci chodníku. Aby se tak stalo, tak by se muselo jednat o stavbu evidovanou v katastru nemovitostí, která by byla předmětem vlastnického práva či by k ní vlastníci měli zřízeno věcné břemeno, když se jednalo o provedení úprav na pozemku v cizím vlastnictví. K této přístupové cestě ke garáži a rodinnému domu na parc. č. X v katastrálním území Ohrazenice je třeba ještě dodat, že v případě přístupové cesty a chodníku, vybudované právním předchůdcem žalobkyně, se může jednat o stavbu, která je však v každém případě umístěna na cizím pozemku nikoliv na pozemku právního předchůdce žalobce, což vyplývá z žalovaného rozhodnutí a žalobkyně to ani v žalobě nepopřela. V takovém případě zápis vlastnického práva takové stavby, kterou lze považovat za zpevněnou plochu na cizím pozemku, je možný, avšak vyžaduje splnění několika podmínek. První z nich je, že tato zpevněná plocha vznikla jako samostatná věc do nabytí účinnosti nového občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., v platném znění), tj. do 1. 1. 2014, v takovém případě se nestala součástí pozemku anebo pokud tato stavba vznikla až za nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, tj. po 1. 1. 2014, tak musí existovat právní titul, který opravňuje vlastníka stavby ke zřízení stavby na cizím pozemku (např. nájemní smlouva, smlouva o právu stavby, věcné břemeno apod.). Pokud tato stavba vznikla až po 1. 1. 2014, tak platí zásada „*superficies solo cedit*“, tedy stavba se stala součástí pozemku. A v daném případě betonová přístupová cesta ke garáži a chodník k rodinnému domu, vybudované právním předchůdcem žalobkyně, které lze považovat za zpevněnou plochu, vznikla sice před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku, avšak nebyla zapsána v katastru nemovitostí jako stavba na cizím pozemku a pro její zápis do katastru nemovitostí je třeba doložit existenci právního titulu, který opravňuje vlastníka takové stavby ke zřízení stavby na cizím pozemku (např. nájemní smlouva, smlouva o právu stavby, věcné břemeno apod.).
13. V daném případě se tedy krajský soud ztotožnil s názorem žalovaného, že se správní orgán I. stupně v případě vydání společného povolení nemusel zabývat dalším prověřováním vlastnických poměrů týkajících se uvedené přístupové cesty a chodníku ve vlastnictví právního předchůdce žalobkyně a mohl vycházet jen z informace z katastru nemovitostí, ve které tato stavba zapsána není, a navíc byla umístěna na cizím pozemku bez existence právního titulu, který by opravňoval vlastníka této stavby ke zřízení stavby na cizím pozemku. Krajský soud se tak ztotožnil se závěry žalovaného, které jsou obsaženy

v žalovaném rozhodnutí a v podrobnostech na ně odkazuje a pokud právní předchůdce žalobkyně chtěl brojit proti záměru uvedené stavby, tak proti němu mohl brojit v průběhu jeho realizace a měl postupovat tak, aby situace ohledně vlastnictví jeho stavby (tj. v podstatě sjezdu a chodníku) byla vyřešena za pomoci příslušného právního titulu, tj. např. bezúplatným převodem, zřízení věcného břemene, nájemní smlouvy apod. s vyznačením zápisu katastru nemovitostí. V takovém případě by pak mohl být právní předchůdce považován za účastníka uvedeného řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, kdežto v daném případě jeho postavení bylo vyhodnoceno správně, když ten byl označen dle § 94k písm. e) stavebního zákona, tedy jako majitel sousedního pozemku a bylo mu doručováno veřejnou vyhláškou zcela v souladu se zákonem. Žalovaný tak postupoval správně, když odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23. 3. 2022, doplněné dne 8. 2. 2024, zamítl jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu. Pokud se týče námitky žalobkyně týkající se neexistence stanoviska místně příslušného dopravního inspektorátu, tak s touto námitkou se nemusel žalovaný zabývat, neboť v případě, kdy bylo zamítnuto odvolání jako opožděné, se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, když posuzuje jeho včasnost nebo přípustnost. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného *„je tudíž správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto, jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto rozhodnutí odvolacího orgánu zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení“* (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, nebo například rozsudek NSS ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008-135).

14. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
15. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 4. února 2026

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu